

1884 den 9 Oktober.

Närvarande:

- 1. Ordföranden, H. R. Palmmanus Hjortberg;
- Underskrifnad, f. j. Statenotarie;
- 2. Notarie Hammarsberg;

S. D. S. R. R. hade den 8 innevarande månad in-
gifvits en så lydande ansökan:

Bil A.

Ymte det med anledning härpå kallades och
stämning utfärdats i Bonnier tvisten 21 innevar.
land månad för en i saken svara, hade R. R.
utsett frägnen angående gvarstadsens bestående
en dess lag blottat d. v. m. till pröfning förkomna,
hvarom partens blifvit såbildt underrettade, och en-
ställdes sig nu vid utprop alltagaren, f. j. Stoddefiska.
En Johanson afvansom Bonnier personligen.

Sedan partens ansökan blifvit uppläst,
inlemnade alltagaren

1: H. R. justitiekanslerns i stämningens
sinne åberopa förordande, så lydande

Bil B.

2: Bestykt afskrift af den från H. R. Stat Råd
och Chefen för justitiedepartementet den 3: des.
na månad till justitiekanslerskabet aflättnas
skrifvelse, hvarom uti afväntagna förordande
förmäles.

3: Et exemplar af åtalade skriften, hvar titel
befanns en den i stämningens ansökan omför.
måladt lydlit och hvarä jemväl fanns utsett
en dessamma var tryckt i Bonniers boktryckeri
i Stockholm innevarande år.

4: En från Öfverståth. Rådet till H. R. justitiekanslern
aflättnas skrifvelse så lydande:

Bil C.

5: Bestykt afskrift af den från H. R. Stat Råd
och Chefen för justitiedepartementet till Öf-
verståth. Rådet angående skriften belaggen.
En med gvarstad aflättnas skrifvelse, så
lydande:

Bil D.

N: 251.

Johanson

Bonnier

Handwritten signature and notes:
i sammanhang
T. K. M. R.

och

1884 den 9 Oktober.

C: Följande bevis:

Di C.

Efter förhörning af dessa handlingar förklarade åklagaren på gifven anledning, att åtalet afsåge första stycket i sidan 74 af ifrågasatt skrift, hvilket stycke började med orden "J see vedov" och slutade med orden "utan omw pik stän. vingar."

Bonnier uplade, att, derest den lagda gvarsta. den inte kunde i dess helhet uppläsas, dussamma dock på grund af stadgandet i 4 § 8de omw. Tyck. förhållningens omte fullnas gällande allensit för de blad af åtalade skriften, hvori dess så. som holltelij angifna innehåll förkomme, så att de med gvarstad befogta exemplaren af skriften finge, sedan samma blad blifvit framhållna, ämne utbomnas i handet.

Beröide uphände bestred af åklagaren, hvilken i sin sida hemställdes, att gvarstad, så. dan den om blifvit verhetställd, måtte fullnas bestålande.

Efter ensidig afslutning

Resoluerades:

På grund af hant i saken förkommit profvar R. R. W., utan afseende i hant Bonnier deremot inuandt, skatij förordna, att den i ifrågasatt. sandt skrift lagda gvarstad ska förfarande up. bestånd.

Emot beslutet annälde Bonnier onies. vige, hvilte antuknades. Afträdde.

Jub
Fog-

Ym fider
Emil Hovenhildon

1884 den 21 Oktober

Närvarande: v. Ordf. Herr Rådmanne Hjortberg,
Stadsnotarius Brissman och
underförman, vice Notarie

i. D. Tid upprop af det, på sate protokollet för den 9 innevarande månads utvisar, till denna dag utsatta målet emellan Stads.

1884 den 21 Oktober

fiskalen Adolf Mauritz Johansson, å tjem.
stens vägnar åklagare, å ena, och Rättsre-
karen Albert Bonnier, å andra sidan, in-
stälde sig Johansson och Bonnier, den sena-
re åtföljd af vice Håradshöfdingen Hof
Alfred Beckman såsom biträde i rättegången.

Under förvalten ått författare till ifrø-
gavarande skrift August Strindberg voro
vid Rätten tillstådes och ånmalde tillkän-
nagifva sig i nämnde egenkap, yrka-
de Bonnier ått, derest såd blefve förhål-
landet, Bonnier måtte varda från mä-
let skild.

Strindberg, Johan August, förträdde
nu och ånmalde sig såsom författare
till skriften i fråga med den åtalade
delen deri, hvarefter Strindberg förklarade,
ått han voro beredd ått utstå ått
njutande af laga stämningstidninge,
nast svara i målet.

Åklagaren förvalte, ått han vid så-
dant förhållande återkallade sin talan
emot Bonnier och fullföljde densam-
ma i stället emot Strindberg, och sedan
Bonnier förklarat sig icke hafva något
ått deremot erinra, fann R. R. skäligh-
tata vid den sålunda gjorda återkallel-
sen bero, hvarefter Bonnier fick af-
tråda.

Beckman ånmalde sig nu såsom rät-
tegångsbiträde ått Strindberg, och ^{så} ~~för~~
~~måtte~~ dunn sig vara villig ått antaga
Beckman till sitt biträde i rättegån-
gen.

Strindberg anförde hvarefter muntli-
gen:

Se Bil. F.

1884 den 21 Oktober

Aklagaren anhåll om uppskof med målet för att närmare utveckla sin talan, samt önskade, med hänsyn till särskilda förhållanden, att detta uppskof måtte medgifvas på sex veckor.

Strindberg bestred längre anstånd, än 8 dagar, under återopande af Tryckfrihetsförordningens föreskrift om Skydd samt behandling af mål utaf förvarande beskaffenhet.

Härefter

Resolverades:

R.R., som emot Strindbergs bestående icke finner sig lagligen kunna bevilja längre anstånd, än på ätta dagar, utsätter målet att åter här förekomma Tisdagen den 28 innevarande månad klockan 11 f.m., då parterna skola vara tillstäds, Strindberg personligen, och åklagaren beredd att sin talan vidare utveckla. Afsluter.

In fideles:

John Hammarberg.

1884 den 28 Oktober

Närvarande: som näst förut.

S. D. Tid återförtagande af det från den 21 innevarande Oktober till den nästa dag uppskjutna målet emellan Stadsfiskalen Adolf Mauritz Johansson, å ena, samt Johan August Strindberg, å andra sidan, angående Tryckfrihetsbrutt, instälde sig såväl Johansson som Strindberg personligen.

Sedan protokollet för förra rättegång.

Just
F. K.

J

1884 den 28 Oktober

tiusfallet blifvit uppläst och be-
märks utan anmärkning, ^{ingaf} uppläste Åkde-
garen en sad. lydande skriftligt anfo-
rande, som af honom upplästes och lyd-
de sålunda:

Juu etc. Då de lagrum etc — Bil G.

Strindberg anhållt härefter om åttio
dagars uppskof för att efter lagen var-
mare del af den iingifna skriften ut-
dare i målet sig yttra; och sedan Åkde-
garen förklarad sig icke hafva häre-
mot något att erinra, blef med bifall
till denna begäran målet utsat till ä-
ter förhörerna Tisdagen den 4 nästän-
dande November klackan 11 f.m.,
då parterna skulle sig ango sig in-
fanna, Strindberg personligen samt be-
redd att andraga allt hvad han vid-
se aktade nödigt, vid afventys att ^{vid en rättens för sakut}
~~målet andock förtages till afgjord~~ ^{ändamål icke blifve}
^{konem lovlygd}
afs. aftr.

In fidem:

John Hammarberg

Den 4 November

Herr Prof. Hen. Adamson Styfver,
Stadsnotarie Wissman,
Vår Skrädderhögningen Pöcking.

L.D. Då till förklarad handläggning upp-
ropades det från den 28 sistlidne Oktober
uppskjutna målet mellan ^{Stadsfiska-}
ren Adolf Mauritz Johansson, å tjänstend
Ogner, å ena, och libretären Johan August

1884 den 4 November

Skindberg, a andra sidan, angående
anspråk för tryckfrihetsbeaktning, infästade
sig på denna personligen.

Sedan lista utgångsordens protokoll
blifvit uppläst, dervid deltog hvar
led utan anmärkning, uppläste Skind-
berg en skriftligt anförande, af följande
lydelse:

"Efter att etc

Ri. H.

Allzärus afmålade till den blifvan-
de juryn att hedras, i vilken man nu
uppläste anförandet på värdet ^{kunde} i närheten

Sedan rangordningen i målet, härför för-
klarade fullbordad, skreds till val af
jurymän, Ordförande dervid:

af Allzärus: Herr f. d. Handelsborgmästare,
Kammardirektör af Kongl. Wäsa

Orden m. m. Lars August Mörser,

den Professor, Kammardirektör m. m. f. K.

af Kongl. Nordstjernan Orden m. m. Erik
Edlund,

" Proktor Primarius, Doktor Juris
August Jehr,

" Grosshandlanden Otto Haglund,

af Skindberg:

Herr Riktare Sixten von Geisen,

" Ledamoten af Riksdagens Andra Kammar Sven Adolf Skedin,

" Lektorn Nikolaus Linder

" Filosofie Lektorn Carl van
Nerzen, samt

1884 den 4 November

af Rådhus domstolen:

hans Professorer, En af de Aderton,
Svend Ahalmeier m. m. Anders
Andersson,

" f. d. Justitiarombudsmanden, Kon-
mænden m. fl. k. af Kong. Nordtjæ-
ne Orden Kils August Gløme,

" f. d. Hofadvokat, Ridder af
Kong. Nordtjæneordenen Carl Johan
Schoning,

" Fabriksinspektøren, Ridder af Kongl.
Wasa Orden K. Almqvist og

" Grosshandlenden, Ridder af
Kongl. Wasa Orden Bror An-
gust Danielius.

Efter det forhen, haves for sig, for-
mælt sig ikke hafaa noget juf ad an-
førs emat de jalunde til juryman fore-
slagne personer, blefve disse af Rådhus
afvisne forklarade.

Kæmpet udelotet:

af Skindberg blandt af Advokater udførte:

f. Aarslevborgmesteren Wille
og blandt de af Rådhus foreslagne Pro-
fessorer Andersson, samt

af Advokater blandt de af Skindberg ut-
førte Filosofi Doktorer van Der-
gen og

blandt de af Rådhus foreslagne Gross-
handlenden Danielius.

Den ledemot af den nævnte, som ogsaa
had prøfne alvorne skriftens brødelighed,

1884 den 4 November

Uro stelfa² af fode skene Jernar, Lho.
~~den~~ ring, Aluption, Edlund, Jehr, Hag-
land, van Friesen, Keri ork Linder.

Abb. udfatte haefter tiden for jergens
Sammenkomde thi Mandagen den 17 inneva-
rende November, kl. 10. f. m., thi kirchen
thi partene skulle ~~id~~ sig iustaa
og kasselte kunne ad udfardes a^o de
udfode jergsmaenner, med forstaendige
for disse at lags forfalle, derest sadant
forfunden, hos ~~de~~ annale Jernst Fred-
gen den 7. dums maaned for kl. 1/21 pi
dgen, haerjente forklaradt at, for den
handlee myt ene of en eller flere led-
meder i ^(Hansson) ~~de~~ fluse hijsa af vider,
sabant vel kunne ad info² de fore-
toges liobuandede by, kl. 1 e. m., da
partene forly hale ad sig haerjente
infenne.

Jernst
1884

Se siggen
Armand Kierup

1884 den 7 November

Abb. som Jernst.

L.D. Di af anledning protokollet for
den 4 ianuarande November utfor, nu
parapades malet emellan ^{L. J. S.} Stadfiskalen
Kroef Mauritz Johanson, a^o Jernstens Vj-
nar, a^o ena, ork direktoren Johan August

E

1884 den 7 November

Strindberg, a andra gån, angående an-
suar för tryckfrihetsbrott, kommo par-
terne personligen tillstädes.

Det vid denna tillgång tillfäst
i målet förda protokollet uppläst,
dervid örfamma beundades utan
anmärkning.

Prof. Sanden medlade, att Rätts-
kammare blivit, enligt tillgängligt bevis,
delgifven samtliga jurymän, samt
att anmälaren om förfärd inkommit
skenast från K. f. d. K. f. d. K. f. d. K. f. d.
ort C. J. Schöning, hvilken läst inför
en skrift, som nu uppläst af hanc
följande lydelse:

Tit. Som jag är _____ Bil 3

Sedan partene förvalt sig icke
hafva något att emot den gjorda af-
sägelsen erina, som R. f. d. K. f. d. K. f. d.
K. f. d. K. f. d. K. f. d. K. f. d. K. f. d.
från ifrågakommande uppdrag befrid.

I den sålunda afgångne ställe
förelagades af R. f. d.:

K. f. d. Justitieministern, Kommandören
m. f. R. af Kong. Nordtjime B. f. d.

H. August Södergren,

" f. d. Advokatfiskalen, Riddaren
af Kong. Nordtjime B. f. d. K. f. d.
Arvid Billberg, af

1884 den 7 November

Herr Rådshufvudaren, Riddaren af
Konst. Nordstjärnorden Edvard
August Serenblom.

Some parterne förklarade sig inte hafva
gäfsammärkning att emot de sålunda för-
slagne personerna framställas, befordra de
af Rådets ojämförige förklarades.

Skäfler utdelades:

af Strindbergs Rådshufvudaren
Serenblom af
af Åklagaren f. d. Absolutfiska-
ren Rindberg.

Till ledamot af juryn i Herr f. d. Hof-
rättens Skänningställe var således
utsett Herr f. d. Justitierätt E. Engren;
och skulle ~~huru~~ i honom utfärdas
huru till inställning, givet öfrige jury-
män, samtliga Mandagen den 17 inne-
varande, kl. 10 f. m., hvaremed beständes
att för de handlingar ut af ledamot i
ämnen ~~istället för~~ ~~de~~ ~~justitierätt~~
skulle beifva af veder, sådant val
komme ad inför R. förelagdas Tidagen
den 11: d. denna månad, kl. 11 f. m., då
parterne hade ad sig höjts in-
lämnat.

Just
Serenblom

En följande
Edvard Serenblom

1884 den 11 November

vid den gjorda samlingen; Och
från förtj. Adv. - förtj. Lektorn
du från jurymannafördraget befrid.
i Linders ställe föreslag förändring:
Lektorn vid Tekniska Högskolan Ed-
med Jäderin och Liberatorien Olof Lund-
ström, Kirck, de juf med den hvarken
anförd, men ej till Kungl. akademien, befr.
de af Adv. - förtj. förtj. Lektorn.

Och Ablegaren utvalde Liberatorien
Lundström.

Den ledamot af juryn som utvald
med Lektorn Jäderin, Kirckens förtj.
skulle ha varit att i den för jurymannaför-
draget förtj. befridade till sig
hvarstads inställning; Och förtj. förtj.
förtj. och, de med sig och af ju-
ryman skulle befrid af nöden, såsom
komme att vara som inför Adv. - förtj.
den den 11: dera månad, kl. 1/2 11
f. m., då partierne förtj. hade
att sig infinna.

J. J. J.

Ja J. J. J.
Olof Lundström

1884 den 11 November

Med: Samlingen.

Den 11: dera månad af den 11 november
November förtj. handlagda målet
mellan h. f. Studieförhållanden Adolf Mann-

1884 den 13 November

ritz Johansen, a. Jensens Vjnar, a.
no, og Lektorerne Johan August Strind-
berg, a. andre sidan, angjænde anpra-
for trykffikets bev, komms gæter-
ne personlige Liefstades.

Sedan sista rættingsdagens protokoll
blifvit uppläst af dervid be-
nættas utta anmärkning, tillkännaf-
vut Ref. ad hænens hællef blifvit,
enligt tillgånghigt hæn, ordgifven Lektors
Johansen og ad dæne si be-
anmänt gånfall, Ad di jingn om allt.
Så me jentelig, erinners gæterner om
Ad dæne dem gifven gættoggnande ad icke
toge inflættelse a. du for jingn sam-
mantrætt hælftande Ad Måndagen
den 17: dæne månad Kj. 10. Jan.

En fidejss
Urban Kuning

1884 den 17 November

Ne
=: som gætt.

L. S. Vid opprop af det den 13. Novem-
ber 1884 den 17. November gætt hælftande
mætt mellem L. S. Stadffiskalen Adolf
Mauritz Johansen, a. Jensens Vjnar,
a. no, og Lektorerne Johan August
Strindberg, a. andre sidan, angjænde

1884 den 17 November

Ansuar for Trykfrisketsbrød, in-
støede sig partene personlige.

Derjænte kommo samtlig de at-
terde jurgmændene tilsted.

Sedan det ved sita rætegængstille-
førelse i målet forde protokol blev
at upplæst, derud delsumme lemnas-
des utan anmærkning, ^{583 mom} fins navn
dens ledamøder afløste den i Tryk-
frisketsforordningen foreskrevne et-
lige forsøkræve.

Och upplæste herefter en Sam-
manfattning af målet, så lydende:
"Sammanfattning af ———— Rit. M.

~~Sammen~~ Och forplantedes ^{partene} at atlæg-
ge i målet komme at meddeles dene
dag, kl. 12 i. m., eller, dersom jurgm.
da anse sig afslidte, en halv timme
efter at jurgm. udtalelse kommer
daustolen tilhørd.

Samtlig de i målet hørende proto-
koll og handlinger blevs om de
nævnte afleverede, hvorpå
daustolens ledamøder aftrådte.

Sedan nämnde kl. 12 i. m. optog
de sammenbrødt og de af afleveret,
i foregående konvolut, handlingerne
i målet, blev det angaaende de handlinger
ning præget, derud partene sig indfaldt.

1884 den 17 November

Efter det konvoktet brutits, befans
i den skriftlige Sammenfæddingen af
målet herhaad følgende:

"Nævnden af _____ Art 12
Som upplæstes.

Skjøde afkennede følgende

Udtalelse

Som den i målet udpegede Nævnd
med "nej" bekræfter de tre berømte
& fremstaaende præjer, under dillerstær
Johan August Steindberg præ an-
svare i målet befiind, i følge hvores
Råd^{de} gemme forordnar, at den a^o atala-
de skriften lade gængstet ghaa upphørd.

Jemlikt 5 & 7 mom. Trykforbudsforord-
ningen ghaa detta uttalelse underforstået
Konst. Majt^{de} og Rikets Læse Hofræds
mæfning, for hvilket endaa^o kendt-
gjerne kamme ad inam den: 20 Kap. 5
& Råd. forskrifne her til bemælda Konst.
Hofræde infunder, At yre du, som at
utalelse ikke nøjes af (Reparationsværdning) just
Fog -

Ja fideles
Armand Jensen

Tag d. 8 Oktober 1884.

N: 251
Ret. de.

Bil A.

Till Stockholms Rådstufvur Rätt.

Res

My på nu på en annan stämning
Påförelse av Albert Bonnier till
mätarens västades skardagen
den 9 innevarande oktober M. de.
Stockholms Rådstufvur Rätt
te utdelning den 8 Oktober 1884

Et officio:

utan afgift

Emthorshöjden

~~af~~

I medan en i Boktryckaren Albert
Bonniers tryckeri här i staden tryckt skrift
med titel: Giftas. Tolf Åktenskapshistorier
med intervju och förord af August Thindberg
befinnes i fidan 74 innehålla uttryck, som
lynas vara straffbara enligt §. 3 mom. 1 af
Tryckfrihetsförordningen och i anledning
deraf samma skrift på Her Stats Rådets
och Chefens för Justitie Departementet an-
mädan blifvit af Över Ståthållare Embes-
tet den 3 uti innevarande månad med
quarstad belagd, ja får undertecknad,

utan afgift.

på grund af vederbörligt förordnande att
mot Boktryckaren Albert Bonnier eller
författaren af meranämnde skrift för
dess ofvan anmärkta brottsliga innehåll
i laga ordning anställa och utföra åtal,
härmed anhålla om kallelse och stäm-
ning till Stockholms Rådstufvis Rätt å
bemålte Boktryckaren Albert Bonnier
med yrkande dels att den lagda quarsta-
den måtte af Domstolen förklaras gilt-
tig, dels och att Bonnier, derest han är
oförmögen att från sig leda åtalet, måtte
för den ifrågakvarande skriftens brotts-
liga innehåll stånda författareansvar
enligt 38. mom. 1 af Tryckfrihetsförordning-
en jemförd med 7 Kap. 18. Strafflagen
Stockholm den 7 Oktober 1884.

A. M. Johanson
Stadsfiskal

Res

Y autidning af fristående anmånning tvanden Boktryck-
aren Albert Bonnier, hvilken blifvit till denna dag klockan
2 o. m. kallad an närvara vid påsning af den ifråga-
komna skrift lagda quarsten, härmed kallad
och ständ an för svaromål afgifvande; gjilpro-
toben sig kallades införda Rådstufvis den 21 i den
na månaden, klockan 11 f. m. Stockholms Råd-
stufvis Ratts Lyta Afdelning den 9 Oktober
1884

Uttan tvivel

Ex officio
Emil förordnades

En
→

Till tillförordnade Stadspiskalen Adolf Johansson,
 I skrifvelse af den 3 innevarande månad har Stats
 Rådet och Chefen för Justitie Departementet dels förmått
 att vid granskning af en i Boktryckaren Albert Bonniers
 tryckeri här i staden tryckt skrift med titel: "Gifternas
 Tolf Årtusendehistorier med intervjuer och förord af
 August Strindberg" densamma befunnits i sida 74 inne.
 hållas uttryck, som syntes vara straffbara enligt § 3 mom. 1
 af Tryckfrihetsförordningen, i följd hvaraf Öfver Ståthållare
 Embetet anmodats verkställa kvarstad i skriften, dels och
 till Justitie Kanslers Embetet öfverlemnadt ett exemplar
 af nämnda skrift på det att den förbrytelser mot nyssom
 förordnad förordning, som pålunda förkommit, måtte vara
 åtalad.

I anledning här af har jag, med bifogande af ifrå-
 gavarande skrift jämte skrifvet afskrift af Departements
 Chefens den 4 i denna månad hit inkomna skrifvelse
 afvensom bevis om kvarstadens verkställande, härigenom
 velat förordna Eder att mot Boktryckaren Albert Bon-
 nier eller författaren af meranämnda skrift för dess
 ofvan anmärkta brottliga innehåll vid Stockholms
 Rådetsfullmäktige i laga ordning anställa och utfrå åtal,
 dervid jag öfver att under yrkande om den lagda kvar-
 stadens bestånd, påstå ansvar enligt § 3 mom. 1 af Tryck-
 frihetsförordningen jämförd med 7 Kapitlet 18. Straff-
 lagen, Och åligger det Eder att med undermåttelse

2422100 21721
727312

om utgången af ätalet till Justitie Kanslers Em-
betet inkomna, Stockholm den 6 Oktober 1884.

Cherchus Paul

[Signature]

Apokryft.

Till Justitiekanslersembetet

Har vid granskning af en till mig aflemd
i boktryckaren Albert Bonniers tryckeri härstädes
tryckt skrift med titel "Giftas. Tolf Akterskaps-
historier med intervju och förord af August Strind-
berg," densamma befunnits i fjå 74 innehålla ut-
tryck, som synas vara straffbara enligt §. 3 mom 1.
af gällande tryckfrihetsförordning, har jag, jemte det
Öfverståthållarsambetet, denna dag sammokänt
samligen verkställa quarstad i skriften, härigenom
skolat till Justitiekanslersambetet öfverlämna ett
exemplar af ifrågavarande skrift, på det att den
förbrytelser mot tryckfrihetsförordningen, som påhända
sig yppat, måtte varda genom allmän åklagare vid
läga domstol åtalad, Stockholm den 3 Oktober 1884.

Nils von Steyer

G. P. Liliénberg

Vidimeras:

Ex officio

Söderholm.

KANSLI den 4 oktober 1884.

N:o 195 84

Mk. den 4 oktober 1884.

P. L.

251.

Till Herr Justitiekansleren.

I anledning af den skrifvelse från Herr staterådets och chefen för Kongl. justitie-departementet, som i afskrift bifogas, har öfverståthållare embetet i gif med kvarstad belagt den i skrifvelsen omnämnda tryckta skrift.

Och öfverförs, beträffande kvarstadsförrättningen och antalet anhållna exemplar, bifogda af förste stadsfogden vice häradshövdingen A. Wadell hit ingifna anteckning, Stockholm som ofvan.

På öfverståthållare embetets vägnar:

Prakenhielm

Samuelsson

~~Alf Henrik~~

P. D.

251.

Till Öfverståthållare Embetet.

Enär jag funnit en i boktryckeraren Albert Bonniers tryckeri härstädes tryckt skrift med titel "Giftas. Tolf äktenskaps historier med intervju och förord af August Strindberg" bär med qvarstad belöggan, har jag härmed det skolat anmoda Eder att skyndsamligen få anställa om verkställighet af qvarstaden. Stockholm den 3 Oktober 1884.

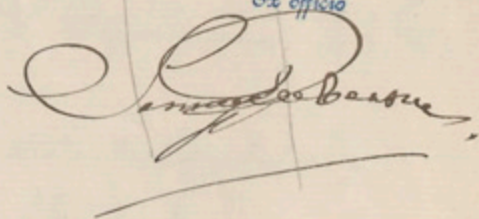
Nils von Steyer

G. R. Lilienberg

Rätt afskrifvet betygat; Stockholm i Öfverståthållare-Embets kansli den 4 Okt. 1884

Linn

Ex officio

556 E.D.
84

Afslutning enligt § 8 mom. Tryck-
frihetsförordningen.

1884 den 3 oktober blef, på grund
af Herr Stadsrådet och Chefen för
Kongl. Justitie Departementet skrif-
vets och Öfver Ståthårens Embetets
Kansliis ordres, att af sådana dag, utaf
mig med gärdad belagda fyra hundra
sextioan (461) exemplar af en i Boken
tryckaren Albert Bonniers tryckeri her
i staden tryckt skrift med titel "Fifften
Tolf årtensskaps-historien med intervjuer
och förord af August Strindberg", af hvilken
exemplar 320 tryckes kopieras sig i bok-
tryckarens väjs; Skilket jag förmed
får för Öfver Ståthårens Embetet
vordent anmald.

Stockholm i stadens Expeditionen
den 4 oktober 1884.

Carl Wäfer
Öfver Stadsfogden

Pil F.

Enligt anklagelsen skulle jag ha gjort mig skyldig till brott mot T. F. § 3 mott. af följande lydelse:

Hädelse mot Gud som gäckeri af Guds ord eller sakramenten.

Härmed vill jag till mitt förvar minnas att jag icke hädat Gud, så mycket mindre som jag själf är Deist och naturligen lidit ett slags smälek därför att jag begäbrat Ateismen. Skulle med Gud menas Kristus, måste jag anmärka att förnekelse af Kristi Guddom ej anses tillika som hädelse af Gud. Efers. Så ansåg åtminstone ej den kamman som både tillade denna domstol och den professor i kulturhistoria hvars förnamn stå mer än den härnämnda skriften härvidt uti om Kristus.

Gäckeri med Guds ord kan jag ej heller finna mig skyldig till, då jag ej anser mig kunna döma om hvad som är människans eller Guds ord.

Återstår gäckeri ^{med} sakramenten, som i detta fall skall vara altarets sakrament.

Här jag vill genast geia mig från bebyggningen för gäckeri genom att öppet förklara och vidhålla, att mitt yttrande, hvilket som brottsligt anses, icke

ans är gäckeri, utan tväntans varit upprä-
tigaste annas och som sålunda (för att
anföras inledningsorden i T. F.) inte strid-
der emot tydlig lag, gifven att bevara all-
mänt lugn, utan att återhålla allmän upp-
lysning.

Järnkelsen af Sakramentet kan
^{lunda} ~~äro~~ inte heller anse som bratt mot an-
fända stadgande, då ju anfärelsenis Mosai-
ske bekännare sja väl att järnska både de
dutheriska sakramenten, och till och med en
af lagen erkända Baptistsekten erhållit en-
tighet att inte ansest järnska döpsens
sakrament, utan ofven detta omredigt,
na, på ett sätt, som för kärslige och sam-
vetsgranna kristna närmar sig väl myg-
ket gäckeri.

Da så sålunda mitt uppsåt varit att
upplysa och lagen förklarast sig inte vilja
återhålla allmän upplysning, men väl inte
heller damstolen anse mitt uppsåt bratt-
ligt helst det är uttryckeligen i § 3 samman
T. F. ålagt samman mest se på skriftens
ämyffning.

Skulle sålunda återstå det kanske
läsa uttrycket.

Ofven om ej min mening att ut-
trycket fader under gållande vären ej
men gållande smaklagen, skulle jagas
för godo, kan likväl samman T. F. utgifven
enligt egen uppgift att vara den istyrl.

diges sagliga varen och bekydd förutträtt
att så tvistiga fall som Renskrifvare
även skulle förskamma, och till den
ändan bifogad i § 4 och 5 som gifver för-
fattaren så fria händer att för hvarje
annu skrifvaren af hvarje författares
egit val skall bereda.

Nu nu dänstalen öfverträdande sin
sål som Renskrifvaren och dänstale
taga för god min förklaring att jag
inte gäckt sakramentet utan att mitt
uppsat varit att upplysa, återstår af
auktoriteten endast att jag förklarar
en åsigt som af den i Renskrifvaren
de lutheriska sekten fått grundlagens
skydd. I detta fall blir dänstalen en
inquisition som sätter sig att dänna
i en teologisk stridsfråga och till och
med utöfar en olika tänkande med jäm-
gelse, en stridsfråga som ännu är
läst i Kristenhetsen Adenstans Majori-
teten det nu säga den ännu ännu Krist-
na eller Katholska kyrkan icke kyrkan
de åsigtar om altarets sakrament
som lutheriska sekten utan svarans
mina sagan brattsliga ansedda: Och
nu jag till slut som sista upplysning
meddelar att i det land där jag skrif-
vit den öfverträdande skriften, eller det är
förnummade Schweitz, ännu sanna Krist-
na äro af min mening, eller enligt Luthers
li och Calvins lära, ~~och~~ Luthers, hvar

2
förel. att de slyliga elementen i alla-
rens bekännelse endast äro symboler och
inte äro undergå någon förändring.

Min skrift kan således icke var-
brattelig i manuskript på dåvarande
nietelseant kan endast ge en att tryckas
i Sverige blifvit det och kan dock stalen
den af möjligast förändras juna min
förbrytelse namn af denna litteratur.
lagiska natur en absolut kränkande af-
svarna i hela kristendomens gånne
attelgrepp

Endast önskyggen skulle jag ha
 gjort mig skyldig till bröt med J. J.
 § 3 mom. 1 af följande lydelse
 "Städes med Gud eller gøckens
 af Gud ord eller Sakramenten
 Alenast vill jag till mitt frö-
 nne invids"

1: att jag icke kändt Gud, så
 mycket mindre som jag själv är
 dött och nyligen dött i slaps
 dröslig beför att jag begäbbat.

Alenast. Ställe med Gud me-
 ner Kristus, måste jag an-
 märkas att förmåelse af Kristi
 Guttom i ansett hittills som
 händelse af Gud. På ansig at-
 ginstom i ^{den} ~~den~~ Komman
 som ~~den~~ tillatt denna
 domstol och den professor
 i Kulturhistoria trans förmå-
 sta meritt var den berömd
 skriften bibelles lera om Kristi
 attas.

Efter

Guds ord med Gud ord kan
 jag i hells förmå mig skyld-
 dig till, de jag i anser mig

~~stätt~~ Remna domar om
hvard som är människors
eller Guds ord

Åtenslös gäckeri med fabri-
menten, som i detta fall skall
som allraets fabrikanter.

Skän jag vill genast fria
mig från beskäftningen som för
gäckeri genom att uppta för-
klom och risker, att
mitt yttrande hvilken som
brattsligt anser, icke alls
är gäckeri utan tvärtom mitt
uppriktiga allvar, ^{och som} skunda
~~att~~ (för att anföra inled-
ningsorden i T. F.)

icke strider emot tydlig
lag, gifven att bevara
allmänhet lugn, utan
att återhålla allmän. upp-
lysning.

Förhållanden af skrämen-
let som skunda icke
heller anser som bratt

med anförda förslag -
 kunde, då ju ~~här~~ anförda-
 is Messinbe bekräftade
 på rätts uti jämte båda
 de Lutherska Sakramenten,
 och till och med den
 af lagen erkända Baptis-
 tiken erhållit rättighet
 att icke allment jämte
 Episkopals Sakrament, utan
 öfren oölsamma om-
 redigera, ju så lät som
 för kända och som
 somvettsgrannas Kristus
 närmar sig väl mycket
 gärlori.

Di slunda mitt upp-
 rit vordt att upplysa
 och lagen förklarad
 sig icke vilja åter-
 hålla allmän upp-

lysning, när väl icke
heller omstöden omse
mitt uppsat bratteligh
het, och är uttryckligen

2433 samma T. F.

älskad ~~att~~ omrover
merit se ju skriften

ärsyftning. ⁶
Men skulle ^{skulle} ~~skulle~~ ^{skulle} återla^t

hoppas det som här
synolisa uttryck

afven om i min
mening att uttrycket

faller under gällande
eller ej mer gällande

smärblagor, skulle
troas för gods, har
likväl samma T. F.

utgifven enligt egen
uppsigt att vara

den oskyldiges lagliga
 rätt och beskydd,
 förutsatt att de tvist-
 iga fall som smick-
 iga åsaker afven skulle
 förkomma, och till
 den ändan bifogad
 i § 9 ett 2 af
 som gifves för-
 fattaren så att
 från händes att
 för hvarje ämne
 skrifarten af hvarje
 författares eget val
 skall vara. ~~Att~~
~~Stadsrättens~~ ~~lagen~~
~~skulle~~

Will nu ~~ikke~~ domstolen afslut
sæbe^{præ} om befyndet ved

den smukkeste af
de berømte dage for
god min forklaring at
jeg ikke gik ud af
mentet men at mit
apparat var et app-
lyen, åben af anden-
gleden end at jeg
forfattet en rigt som
af den i Sverige rødt
lutheriske sektion for
grundlagene skjedt. Gøtten
fallt til domstolen en
inquisition som Gøtten

Sig at döma i en teolo-
gisk fridsfråga, en
fridsfråga som ännu ej
är löst i Kristendömet,
allbeständ majoriteten,
^{det vill säga}
~~den~~ allmänna kristna
eller katolska kyrkan och
hvar ~~sin~~ ^{sin} de ämnes
om altarets sakrament
som Luther och Beza äro
snarare minn såsom bratt-
ligt angiftna: Och vill
jag till slut som ^{sitt} utlys-
ning meddela, att i det
land der jag skrifvit ^{den} åtalade
skriften, eller och reformerats
Schweiz, alla sanna
kristna äro af min mening
eller enligt Lwingli

God tillökning mot
en alika tankande
med pengarna,

och Calvins böror, och
Luthers, hälla för, att

de tydliga elementen
i altorets sakrament,
endast äro symboler
och icke alla under-
niga förändring.

Min skrift som vilande
icke var brattolij i ma-
nuskripten på Dörrans
violateort har endast
genom att tryckas i
Sverge blifvit det.

~~Jag skall därför för~~
att och han somstolen
deraf möjligen förändras
finna min förbrytelse

vara af mera litterar-
teologisk natur än absolut
kränkande allmänna ~~gätt~~
i hela kristendomen gällande
rättbegrepp o

Bil. G.

Till Stockholms Rådstufven Rätt.

Da de lagrum, som i stämningen åberopats, innehålla straffbestämmelser för flere olika brott, får jag till en början förklara, att jag för det i den åtalade skriften å sida 74 förkommande stycke, som börjar med: "I sex veckor låg han till sängs, och slutar med: "utan man fick stämningar", å Hre Skindberg yttar ansvaret för gäckeri af altarets sakrament, en förbrytelse, som jag anser vara begången under försvärande omständigheter, dels emedan den föröfvats i tryckt skrift, dels emedan Hre Skindberg tillika yttrat sig i synnerligen vanvordiga ord om sakramentets stiftare, till hvars åminnelse det är inrättadt och med hvars person

det är på det innerligaste förbundet.

Herr Strindberg har visserligen i den svara skrift, han vid sednaste rättgångstillfälle till Rådshufvud Rätten ingaf, bestridit, att de uttryck, som förordadt åtalat, skulle innefatta något gäckeri. Jag öfverlemnar uti vidare, på Komstolen och juryn, att, efter tagen kannedom om det åtalade stället i Herr Strindbergs bok, bedoma befogheten af denna invändning, endast anmärkande, att till och med Herr Strindbergs försvarare inom pressen medgifva, att här föreligger gäckeri af så och hansynslös beskaffenhet.

Herr Strindberg förklarar orden vara skrifna i afsigt, som han uttrycker sig, upplysa. Även i detta hänseende vederlägges Herr Strindberg båt genom hans uttalande till hans egna ord. De få raderna innehålla lika litet, som de föregående och de efterföljande, det ringaste försök till upplysande utredning af det behandlade ämnet.

Hvaram är det i öfrigt Herr Strindberg vill upplysa? Antagligen om den rätta uppfattningen af altarets sakrament. Herr Strindberg har emellertid så litet kommit till kildet om sin egen afsigt i denna fråga, att han i sin till Rådshufvud Rätten ingifna skrift förklarar sin afsigt öfverensstämma både med den katolska kyrkans

och med den reformertas.

Den, som så lättvindigt handskas med dylika frågor, kan icke gerna hanna den brinnande håg att upplysa andra, att han kan fordra domstolens tilltro till sitt förvarande, att det varit i öfvermått af nit, som han råkat använda straffbara uttryck.

Herr Skindberg söker öferskylla sin förbrytelse med Tryckfrihetsförordningens erinran till domaren att "mera fasta sin uppmärksamhet på ämnet och tankens, än på uttryckets lagstridighet, på skriftens äfjyftning, än på framställningsfattet."

Denna erinran, afseende att skydda författare, hvilka sakna förmåga att fatta fulla betydelsen af de uttryck, de använda, kan icke berättiga en författare af Herr Skindbergs bildningsgrad att strafflös begagna brottliga ordalag, som innebära en mening, vida skiljöl från den, han säger sig hafva äfjyftat.

Herr Skindberg åberopar medgifvandet i Tryckfrihetsförordningens §. 2 mom. 2, att "för hvarje ämne, skrifarten skall af hvarje författares eget val bero", men han underlåter att anföra fortsättningen: "under det ansvar derför, som nedanför bestämmes, i fall den såsom skändlig eller smädlig sig utmärker".

Mot Herr Skindbergs förmenande, att han står under tilltal för det han förnekat

sanningen af kyrkans lära om Nattvarden
att Domstolen i Alunda skulle komma att följa
till doms i en theologisk stridsfråga, behöfver
jag endast erinra att Herr Strindberg icke
tilltalad efter andra utan efter första momen-
tet i Tryckfrihetsförordningens 38. och att is-
gen hindrat honom att i anständiga ord ut-
yttra hvad han behagar om kyrkans dogmer.

Da Herr Strindberg förklarar de åtalade
uttrycken vara hans uppriktiga allvar och
uttryckens intagande i tryckt skrift jemväl
gör sannolikt att de tillkommit med beräk-
ning, kan jag ej undgå att i honom yrka
svar efter Tryckfrihetsförordningens 38. 1^{sta} mo-
ment jemfördt med 1^{sta} punkten af 1^{sta} §. i
Strafflagens 7de Kapitel.

Skulle emidlertid detta yrkande ej kunna
bifallas anser jag mig befogad att i Herr Strin-
dberg yrka ansear efter Tryckfrihetsförordningens
38. 1^{sta} moment jemfördt med 1^{sta} punkten
1^{sta} §. af Strafflagens 7de Kapitel.

Jag kan göra det med afseende på den öf-
lämmandet och lättsinnighet i uppfattning
af hela denna sak, hvarom, efter hvad jag
forut anmärkt, Herr Strindbergs svaromän
bar vittne.

I alla händelser yrkar jag att den åtalade
skriften måtte konfiskeras.

Stockholm den 28 Oktober 1884

A. M. Johanson

3
lofu Effu att ha tagit Kämredan om åklagarens av-
förande med mitt svaromål, och så jag funnit
sammanskrifvelse mera innehåll tillvettelser än
tillrägga belysningar och utredningar, blev jag i hosh-
dast för ~~svaren~~ afgifva några stötammärk-
ningar såsom stötpröta'ande i denna sak; och
därmed gemmele:

att de (uttrycket om nattvardens sakrament) hvil.
alla jag använt, äfven om de verkligen drömma
och af svenska statskyrkan erkända altarets
sakrament, hvilket dock af teologiska auktori-
teter belifvit bestridt, i allt fullt märke anses
öfverrädda icke ett gäckeri utan ett direkt an-
grepp;

att detta angrepp från min sida tillkommit i
afsyft att upplysa;

att skuru man i allmänhet icke anser skön-
heterens arbeten vara ~~detta~~ följande för vetenskaps-
liga utredningar, liksom detta slags arbeten mer
än väl kunna vara afsedda att upplysa;

att ett sådant hänsynslös fören gjordt påvisande af
sagt som man anser oförnyligt, allt för
väl kan tillkomma i sådant syfte; och
att uttrycket folkuppviglare är ett (känadt ord
från evangeliet)

af sig endast hänförande sig till det historiska
faktum att det verkligen var såsom förmenat
folkuppviglare Kristendomens stiftare Jüdes.

(Jensf. Matthæus 27:63. och sade: oss kommer
ihåg att den förföraren sade medan han än lefde:
efter tre dagar vill jag stå upp.)

på grund af hvilket allt jag vågar antaga att
en upplyst jurydomstol och, med fasthet oförcende på
ingen till J. F. § 3, skall finnas och af åkla-
garen öfverprade min i af samma § icke syn-
någon som helst tillämpning på det åtalade
stället i min skrift.

P. i.

Till Stockholms Wälförlige Rådhusförvaltning!

Sam jag nu vid ymnad^d ålder af 67 år ha
väckande hälpa och därför fruktar att icke kunna
fullgöra det mig lönande uppdrag, att vara ledamot
af juryen i det hos Rådhusförvaltningen mot Herr
August Strindberg anhängiggjorda tryckfrihets-
mål, får jag härmed värfammet anhölla att
från samma uppdrag wärda befriad. Stockholm
den 7. November 1884

Carl Schöningh

P. K.

Tin

Stockholms Stads vällofliga Vårdstugeråtes
Sjette afdelning.

Med åberopande af bifogade lekare.
attest för jag vårdsammet anhållas om
befrielse från uppdraget att vara jury-
man i det med herr August Strind-
berg anhängiggjordade Frykfriktensmålet.
Stockholm den 11 November 1884.

P. K.

P. L.

Att H:n Lektor N. Lindes söna flera dagar liden
af akut lungkatarr, hvilken vällat en betydlig depression
i hön nervsystem, och att det icke kan med bestämdhet
hvara snart h:n Lektor Lindes kan blifva återställd
till helsen, detta intygas ö aflags läkare.

Stockholm den 10 November 1884

Oskar Sundb.
Med. Dr & Prof.

Fullmakt för vaktmästaren A. Anderstom
att i Stockholms rådstugurättens hjetta of-
delning intenna min anskan om befrielse
från uppdraget att vara jurymän i Fogelström-
hetsmålet mot den August Lindberg

Stockholm den 11 November 1884.

A. Lindberg